

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Petitur à Societate Rector. n. 25.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

1578.

tur Walli, cum antiquissimè tota Insula Britannia esset) contribulibus suis septem plus indulgere quàm cæteris ex reliqua Angliæ parte collectis, ab his credebatur. Atque ut ab exigua scintilla ingens ignis inflammatur, tota paulatim arsit domus; curritur ad Cardinalem Moronum Protectorem; aditus libellis supplicibus patet ad ipsum Pontificem, per Ludouicum Blanchettum Pontificij cubiculi Præfectum: Orant, obsecrant, flagitant, detur illis Rector alius, alia moderandæ domus constitutio: Atque ut ne in incertum abire cogitatione viderentur, laudatis Patribus Societatis *Iesu*, ab vltu gubernandi atque peritia, à copia & dignitate Magistrorum, ab consimili fine atque instituto, ab auctoritate denique apud Principes viros per quos captum opus exurgere & corroborari plurimum posset, hos imprimis postulant moderatores, defensorésque. Neque frigidè aut oscitanter, neque paruo tempore certatur contra rationibus: Hinc Protectore Clenoci causam sustinente, & tumultuantes modò minis & increpando, modò suadendo comprimere volente: Illinc Patribus Societatis repugnantibus, & à se noui Seminarij curam depellentibus, cum oppidò iam multis grauati, non parum à communibus causis per hæc domestica munera auocarentur: quapropter in secūda etiā in sua Congregatione decreuissent huiusmodi Seminariorum onus suscipiendum in posterum non esse vbi commodè posset euitari.

Petunt è
Societate
Rectorem

XXV. Eò res increuerat, ut cum agente Cardinali esset optio vel manendi sub Clenoco, vel abeundi vrbe, Angli triginta tres, relictis Britannis, domo confestim euolarint, vrbe discessuri si remedium malis aliud non daretur. Et difficile erat cognoscere vtrum maioribus animis, an virtute agerentur: species enim erat & forma quædam tumultus: at non communibus tantum in literis ad Pontificem, ad Cardinalem, ad cæteros datis profitebantur se in præsentiarum quidem voluntate incirari proficendi in pietate & scientia, atque in reliqua Ecclesiæ disciplina diligentius se exercendi, in futurum verò hæc ipsa in patriam hæresi obsessam reducendi, vitam etiam & sanguinem pro Orthodoxa fide reponenda oppigneraturi, atque ea propter *ardentissimis votis conspirante animorum omnium consensu; Reuerendos Patres Societatis Iesu, discipline ac pietatis Magistros, totius Seminarij Rectores petere.* Sed etiam cum præceptum esset ut singuli quid optarent, separatim, & iurati scriberent, Primus in hæc verba scripsit, *Ego Rodolphus Sherwinus Deum testor cordium omnium scrutatorem, me eius tantum honoris ampliandi patri eò, inuanda causa, regimen Seminarij huius Patribus Societatis committendum censere: idque supplex peto.* Sexto inde vel septimo loco Dominus Musheus: *Ego Ioannes Musheus propria conscientia & motu, & humiliter peto hoc regimen tradi Patribus Societatis: &c.* in quam sententiam cum singuli, nullo dempto, conspirarent, ad laborantibus deinde Thoma Goldwello Episcopo Aflaphensi, & Richardo Shellæo magno Angliæ Priore, ac cæteris qui in vrbe aliquid poterant Anglis, mādato Pontificis reuocati sunt vniuersi ad campum Floræ, & Mercuriano Societatis Generali impositum obedientiæ præceptum,

vt de eo

vt de eo per suos suscipiendo regimine quam primum cogitaret. Primus Reſtor fuit Pater *Alphonsus Agazarius* Senensis, homo diligens, & nostræ gentis perquam studiosus. Septem annis quibus præfuit, non modo interiorem animorum disciplinam ornauit, sed domum auxit ædificijs & reſtitibus: Nam *Gregorius* dum vixit in menses singulos trecentos aureos ex ærario suo persoluit; & donauit Abbatiam Sancti Sabini apud Placentinos, tria fere millia aureorum quotannis numerantem. Ita quibus artibus malus dæmon rem præclare inchoatam conabatur euertere, eas vertit Deus ad eandem stabiliendam, & in futuro tempore perpetuo confirmandam.

XXVI. Inter hæc *Personius* (decurſis studiis in eam domum Patrum translatus vbi pœnitentibus Pontificiâ cum Majestate aures dantur) non tam priuatim sibi, elucidandis præcipuis quæſtionum vel ab hæreticis in disceptationem vocatis capitibus, vel quæ vlti eſſe poſſent ad præxim Sacerdotibus in Angliam mittendis, quàm publicis fidei Religionisquæ rationibus seruebat: cum quæ ad sedandam in nouo Seminario exortam tempeſtatem non parum consilio atque adhortatione valuisset apud ipsos iuuenes, tum etiam apud summum Pontificem per Patres Benedictum Palmium & Fræſcum Toletum; ad opus vniuerſum corroborandum, amplificandūmq; duo in primis opportuna ſuſceſſit. Primum vt *Alanus* Rhemis Romam accerſeretur, quò vtriuſque Seminarij rationes certius inſtituerentur, & cuius viri fama orbem peragrarè capisset, ab vrbe illuſtrior peruagaretur. Eratenim ille vir & animi magnitudine, & ſcientiæ laudibus, & cultus diuini augendi cupiditate, & ſapientia præſtans; quas omnes virtutes cum ad Patriæ ſalutem eliminata hæreſi propagandam conferret, multum is quidem poterat in Gallijs abſens, at Romæ in luce orbis plurimum in futurum valiturus credebatur, idque inter primos Chriſtiani nominis Principes cum penitus recognoſceretur; quorum & in numerum deinde adlectus eſt, vt in loco dicetur. Inchoatis certè vtrouique Seminarijs illud commodi conſeſtim attulit, vt concordibus animis ad eandem metam currentibus, alteri ab altero auxilium naſceretur, dum inde altioribus disciplinis inſtruendi, hinc magiſtri qui alios inſtruerent mitterentur: re etiam familiari Rhemenſibus auctâ ex ærario Pontificio. Tum quoniam ij qui liberalitate Pontificis & ex prouentibus Deo Sacris Romæ alabantur, par erat vt nè aliò ſpectarent quàm quo is cui omnis illa viuendi atq; in ſcientijs proficiendi ratio debebatur, & firmitas quædam mentis opranda erat atque in capto ſemel curſu conſtantia, nè aut animus medio in itinere vacillaret dum nullis vinciretur nexibus, aut ſuo fine ſumptus fruſtrarentur impenſi diſcedentibus ad priuata ſua ſtudia iis qui publicæ vtilitati educandi venerant, ſuadente *Perſonio* iuramentum in hanc formam propoſitum fuit vniuerſis qui inter Alumnos Collegij cenſeri vellent.

Ego N. N. conſiderans quantis me Deus beneficijs affecerit. &c. Pro-

H

mitto,

Quid Perſonius Romæ.

Alanus Romam vocatur.

Iuramentum propoſitum Alumnis de vrbe.